

[Oluf Pedersen.]

akkurat lige modsat. Naar der sættes noget i Gang, saa vil mere følge efter. Naar den ene producerer og bliver købedygtig, saa bliver han ogsaa Aftager. Den Idé, at Arbejdsløsheden skal gaa paa Skift, er fuldkommen fejlagtig. Det er lige saa fejlagtigt som at tro, at Samhandel med andre Lande kan gøre et Land fattigt og skabe Arbejdsløshed. Det kan vi da se i Dag, hvor hele Europa er paa Vej til at blive een stor Fattiggaard.

Efter at have karakteriseret disse to ærede Medlemmers Teorier, skal jeg vende mig til selve det foreliggende Lovforslag, som har den meget store Fordel at bryde med Retten til at faa Understøttelse ved at sætte Arbejde i Stedet. Lovforslaget maa ses som en Nødforanstaltning, men er da meget værdifuldt. Skal det blive helt godt, mener jeg dog, at der maa foretages enkelte Ændringer. For det første synes jeg, at Tilrettelæggelsen maa lægges ud i Kommunerne, helst med et fast Tilskud fra Staten og den kommunale Udligningsfond. Netop det mere eller mindre nyttige Arbejde, som der her maa blive Tale om, kan de lokale Myndigheder bedst skønne over, og der er, mener jeg, Opgaver nok, som kan tages op.

Maa jeg sige om Lønbestemmelsen efter § 4, at denne Bestemmelse kun omfatter Arbejde efter denne Lov, ikke, saadan som det kan forstaas, hvis man læser „Arbejderbladet“ for i Dag, alle saadanne Arbejder, der udføres med Tilskud af Staten, eller som udføres af det offentlige. Det er ikke rigtigt. Det gælder kun for de Arbejder, som udføres efter det foreliggende Lovforslag. Og med Hensyn til Spørgsmaalet om den tarifmæssige Løn ligger det saadan, at den Ændring, der er sket, er ikke en Ændring til en mindre Ugeløn, men det er en Ændring til et højere Timetal, saadan at Ugelønnen ikke bliver ringere af den Grund, og Bestemmelsen gælder kun paa dette Omraade, hvor man maa gaa ud fra, at Arbejdets Værdi ikke som ellers skal dækkes af Lønnen. Her drejer det sig om Arbejde, der sættes i Gang i Stedet for Understøttelse, og lige saa lidt som en arbejdsløs kan kræve tarifmæssig Løn i Understøttelse, lige saa lidt kan man kræve det i dette Tilfælde.

Jeg maa anse Kritikken for at være uberettiget her, hvor det drejer sig om Nødhjælpsarbejder, ogsaa fordi denne Bestemmelse og hele Lovgivningen her ganske afgjort ikke er en Lovgivning, der sætter ind til Skade for Arbejderne, men en Lovgivning, som giver Mulighed for at tjene

en Løn, der er dobbelt saa stor som den Understøttelse, som nu faas. Det er altsaa i Virkeligheden til Fordel for Arbejderne. Det er Meningen med det, det er Formaalet med hele Lovgivningen.

Paa den anden Side sætter Lovgivningen ind mod dem, som i Dag kan antages at misbruge Understøttelseslovgivningen. For dem vil der ske dette, at dette Misbrug standses, at det ikke kan opretholdes længere. Derfor ønsker jeg, at det blev muligt gennem denne Lov at beskæftige alle arbejdsløse — til de arbejdsløse regner jeg selvfølgelig i saa Fald ikke dem, der gaar ledige en kort Tid, fordi de skifter Plads, eller dem, der gaar ledige om Vinteren, fordi det er Frostvejr, som hindrer Byggeriet o. s. v. Nej, jeg ønsker Arbejde til alle de virkelig arbejdsløse, f. Eks. alle dem, der gaar ledige ud over 3 Maaneder. Kun derved er det muligt at sikre, at ethvert væsentligt Misbrug af Arbejdsløshedsunderstøttelsen undgaas. Og selv om der i Løn gives det dobbelte af, hvad der i Dag ydes i Understøttelse, saa sparer det offentlige det, som Misbrugene af Understøttelsen koster, og den øgede Købekraft, som det vil give, at disse Folk kommer i Gang, vil igen bevirke, at der bliver andre, som kommer i Arbejde, og det vil sige, at Foranstaltningen delvis gør sig selv overflødig.

Den Tanke at kalde en saadan Foranstaltning, som der her er Tale om, for Tvangsforanstaltning, forekommer mig at være ganske urimelig. Det, der her er Tale om, er blot, at der skal gives Arbejde i Stedet for Understøttelse. Men der skal være Adgang til Arbejde for saa mange som muligt og helst til dem alle. Naar baade „Arbejderbladet“ og „Fædrelandet“ hylér op, som de gør, er det en god Illustration til disse Frihedens Helte. Nej, her er kun Plads til Forargelse for dem, der hylder det bestaaende Misbrug af Understøttelserne, men alene det Forhold, at hele to Partier spekulerer i dette Misbrug, tyder paa, at der finder et stort Misbrug Sted, eller ogsaa at dette Misbrug har sit særlige Tilhold blandt disse Partiers Tilhængere. Men dette er for mig den bedste Grund til at anbefale Lovforslaget og til at lægge et godt Ord ind for de af mig foreslaaede Ændringer, som vil udbygge og forstærke den foreslaaede Lovgivning, saa den bliver tilfredsstillende for hele det danske Folk, som med Rette vender sig baade mod Arbejdsløsheden og mod ethvert Misbrug af den fælles Ulykke.